

अभ्याहतदोषाक्रांतं निरमित्रस्य अजातशत्रोः ॥ १६ ॥ सर्वभूतेभ्यो यस्येति शेषः ॥ १७ ॥ निर्भयत्वमुक्त्वा कृत्स्नानंदप्राप्तिमप्याह यथेति नागपदे हस्तिपदे पदगामिनां नृपश्वादीनां पदानि अपि धीयंते तिरो
धीयंते तथा इंद्रादीनां पदजातानि स्थानानि कौंजरे कुंभपृथिवीं शरीररूपां जरयतीति कुंजरः समाधिस्थो योगी तस्य स्थाने कौंजरे पदे यथा कृताय विजिताया धरेऽयाः संयंत्येव मेवैनं सर्वतदभिसमेतियत्किंच प्रजाः
साधु कुर्वन्तियस्तद्वेदेति श्रुतेः कृताय श्वतुरंकपाशः तत्र त्रिद्वि एकां कानामिव योगे कृत्स्नकर्मफलानामंतर्भाव इति श्रुत्यर्थः ॥ १८ ॥ दार्ष्टान्तिकं विदुषोति एवमिति एवं दृश्यमानप्रकारं धर्मार्थं अहिंसायां सर्वभूता
भयदानरूपे संन्यासयोगे ॥ १९ ॥ २० ॥ प्रज्ञानं आत्मानुभवस्तेन नृपस्य मृत्युरूपो भावस्तस्यातिगोऽतिक्रम्य गंतान् भवति किंतु स एव मृत्युमतिक्रामतीत्यर्थः स यथा इमान् माखणमृत्वा लोष्टो विध्वंसेतैव ह वै वते
विष्वं चो विनेशुरिति श्रुतेः ऋत्वा प्राप्य ते कामादयोऽसुरा मृत्युरूपा इति श्रुत्यर्थः आखणः खननायोग्यः स्वार्थे तद्धितः णत्वमार्षं ॥ २१ ॥ संगेभ्यः स्थूलसूक्ष्मकारणशरीरेष्वहमित्यभिमानेभ्यः आकाशवन्नि

अनभ्याहतचित्तः स्याद नभ्याहतवाग्भवेत् ॥ निर्मुक्तः सर्वपापेभ्यो निरमित्रस्य किं भयं ॥ १६ ॥ अभयं सर्वभूतेभ्यो भूतानामभयं यतः ॥ तस्य मोहादिमुक्तस्य
भयं नास्ति कुतश्चन ॥ १७ ॥ यथानागपदेन्यानि पदानि पदगामिनां ॥ सर्वाण्येवापि धीयंते पदजातानि कौंजरे ॥ १८ ॥ एवं सर्वमहिंसायां धर्मार्थमपि धीयते ॥
अमृतः स नित्यं वसतियो हिंसां न प्रपद्यते ॥ १९ ॥ अहिंसकः समः सत्यो धृतिमान् न्रियते तैर्द्रियः ॥ शरण्यः सर्वभूतानां गतिमाप्नोत्यनुत्तमां ॥ २० ॥ एवं प्रज्ञानतप्त
स्य निर्भयस्य निराशिषः ॥ न मृत्युरतिगोभावः स मृत्युमधिगच्छति ॥ २१ ॥ विमुक्तं सर्वसंगेभ्यो मुनिमाकाशवत्स्थितं ॥ अस्वमेकचरं शांतं तं देवा ब्राह्मणं विदुः
॥ २२ ॥ जीवितं यस्य धर्मार्थं धर्मो ह्यर्थमेव च ॥ अहोरात्राश्च पुण्यार्थं तं देवा ब्राह्मणं विदुः ॥ २३ ॥ निराशिषमनारंभं निर्नमस्कारमस्तुतिं ॥ निर्मुक्तं बंधनैः सर्वै
स्तं देवा ब्राह्मणं विदुः ॥ २४ ॥ सर्वाणि भूतानि सुखे रमन्ते सर्वाणि दुःखस्य भृशं त्रसन्ते ॥ तेषां भयोत्पादनजातखेदः कुर्यान्न कर्माणि हि श्रद्धानः ॥ २५ ॥

विषयत्वात् शून्यवत् अस्त्वं निर्दृश्यं अतएव एकचरं ज्ञातृज्ञेयशून्यज्ञानमात्रं ॥ २२ ॥ यस्य कृतकृत्यस्य जीवमुक्तस्य जीवितंधर्मार्थं धर्ममेघाख्यनिर्विकल्पसमाधिजपुण्योत्पत्त्यर्थं तथा च श्रुतिः क्षणमेकं क्रतु
शतस्य चतुःसप्तत्या यत्फलं तदवामोतीति धर्ममेघस्य फलमाह सोऽपि धर्मो ह्यर्थं हरंति ते हरयस्तत्समीपवर्त्तिनस्तेषामर्थं योगिनो हि पुण्यं तद्भक्ता हरन्ति तस्य पुत्रादाय मुपयंति सुहृदः साधुकृत्यां द्विषन्तः पापकृत्यामि
ति श्रुतेः अहिंसाप्रतिष्ठायां तत्सन्निधौ वैरत्याग इत्यन्यनिष्ठयोगां गफलं स्मर्यते च रत्यर्थमिति पाठे परेषां सुखार्थं अहोरात्राः समाधयो व्युत्थानानि च पुण्यार्थं लोकशिक्षार्थं ॥ २३ ॥ निरिति स्तुतिनमस्कारज
न्यसुखासंगिनमित्यर्थः बंधनैः वासनाभिः ॥ २४ ॥ सर्वाणोति कर्ममात्रं हिंसाकरमतस्याज्यमित्यर्थः ॥ २५ ॥